

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXXXII. Superior, Superioritas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Ita & beneficium ducendi aquam ex publico aqueductu, intelligendum est de aqua superflua. Inest enim his conditio, si annus non sit aridus. Perez. C. ne nemi. lic. in coem. n. 2. Nullus quoque cogitur vendere species sui usus causa comparatas, sed superfluas tantum. Perez. d. l. n. 10.

IX.

In Contractibus saltem necessaria ad rei concessum, non superflua concessa fuisse presumuntur. Hinc Coloni non possunt usurpare irriguas fontium aquas ultra modum suae terrae. Perez. C. de Mancip. & Colon. n. 3.

CAP. LXXXII.

Superior, Superioritas.

Axioma I.

Superior ut serviat inferiori, nulla iustitia est, cap. est ordo 33. q. 5. siquidem superiori suo, ut legem imponat inferiori, nulla ratio svadet, cap. ex insinuatione 50. extr. de appellationib. unde etiam per inferiorem nec Lex superioris tolli potest, Clem. ne Romani 2. in princ. de Elect. qua de causa nec superior judicari vel obligari ab inferiore potest, cap. in sancta 2. q. 7. c. inferior 4. cap. submittitur 8. cap. nunc autem 7. cap. ultimo. distincti. 21. cap. omnes, & seq. in fin. 6. q. 1. hinc superior postquam ad se revocat negotium, quicquid postea ab inferiori fit, non fit, cap. Ecclesia 4. extr. ut lit. pendente. quapropter superior ex officio suo debet inquirere de inferiorum excessibus, cap. unic. extr. ut Eccles. benefic. ac debet negligentiam inferioris supplere, cap. per tuas 40. de sentent. excom. cap. ad audientiam 3. extr. de Eccles. edific. ad proinde etiam superior delinquens gravius, quam inferior, punitur, cap. cum quidam 12. extr. de iurejurand.

II.

Superioris jus & cuiuscunque alterius semper intelligitur in iuramento exceptum, cap. venientes 19. extr. de iurejur.

III.

Per factum superioris non praedjudicatur inferiori, cap. inter 20. extr. de sentent. & re iudic. siquidem non praesumitur, quod superior velit praedjudicare vel injuriam inferre, l. 2. §. merito 10. & §. si quis a Principe 16. ne quid in loco publico, cap. super 15. de offic. delegat. Bald. in l. nec avus. Cod. de Emancipat. liber. Decian. resp. 208. concurre secundum eam. num. 3. vol. 2. unde tradit Socinus consil. 156. pro fundamento. n. 3. vol. 2. Superiorem, si quid fecerit in praedjudicium tertii, obstrictum esse ad revocationem concessionis per Bald. in l. qui se patris. Cod. unde liberi. adeo ut ne is quidem excusetur, qui ad mandatum superioris quid prohibuit vel fecit, quod sit illicitum, quo minus cum eo experiatur, Auth. bodie novo jure. C. de custod. reor. Cephal. consil. 577. consultationem, n. 24.

IV.

Superiorum culpa extenditur in exemplum, cap. nemo 2. dist. 82.

V.

Superioris iussus, qui potestatem iubendi habet, parere coactum a dolo excusat, l. si quis ab alio 10. ff. de re iudic. l. non videntur 167. §. qui iussu 1. de Regio Juris. cap. quod quis 24. de Reg. Jur. praesertim ejus, qui cogere possit, Wesemb. 1. consil. 6. n. 129. ita conductorem, qui superioris praecepto etiam injusto paruit, excusari, probant Bart. in l. si mulier. §. 1. ff. rev. amot. argument. l. nec timorem 7. ff. quod met. caus. l. prohibere 3. §. pen. ff. quod vi aut clam. Socinus consil. 155. num. 5. vol. 2. hinc etiam evenit, quod solvens ad praeceptum superioris liberetur, Bald. in titul. ff. quod fals. tutor. auct. Dyn. Bart. in l. creditor de solut. Alex. consil. 57. n. 5. vol. 1. Pantichman. part. 1. quast. praest. 14. n. 37. proindeque etiam cum in gravissimis delictis excusare, elucet ex cap. miles 13. 23. quast. 5. l. servos 8. ubi Bald. & Salicet. C. ad L. Julian. de vi public. gloss. in l. liber homo. ad L. Aquil. Dec. in l. velle. n. 7. de Regulis Juris. Capoll. cautel. 66. Jalon consil. 136. dubitatur, circa fin. ubi etiam incendiariis hac ex ratione poenam vult mitigari, Wesembec. d. consil. n. 131. cum preces habere vim praecepti dicantur, gloss. in l. 1. verb. quemadmodum. ff. quod iuss. Wesemb. 1. consil. 45. n. 11.

VI.

Superioris factum, cui resisti nequit, pro casu fortuito reputatur, l. si fundus 33. cum l. seq. ff. locat. Bart. in l. damnum. C. de locat. l. Lucius 11. ff. de Evict. l. cum servus 38. §. constat. 7. de legat. 1. Castren. consil. 220. proponitur in facto. num. 3. vol. 1. Socin. consil. 100. in causa Baptiste. num. 3. vol. 1. August. Bero. consil. 139. illustrissime Domine. n. 3. & 7. vol. 1. & consil. 143. in causa, qua communis arbitris, num. 24. eod. vol. Decian. resp. 14. ex praemissis. n. 49. vol. 3. vid. Pantichm. 1. quast. praest. 14. n. 4. & 5.

VII.

Superioritas semper censetur concessa, ubi reservata, quomodocunque concessa sit libertas, textus in cap. dudum 14. ibi: penes nos tamen cap. quamvis tibi 4. ibique gloss. in verb. conferimus. de praebend. in 6. Bald. in prebend. feud. vers. expedico. num. 32. & in cap. 1. quis dicatur Marchio. Cravetta consil. 128. n. 7. Peregrin. de iure fisci. titul. 2. num. 98. Mynsing. lib. 6. observ. 99. num. 2. Covarruv. practica. quast. 2. num. 1. etiam si omne jus sibi concessum dicatur, Thom. Grammatic. decis. Neapolit. 30. num. 3. Borcholt. de Regal. num. 20. atque ita determinatum in Rot. Roman. in Controvers. inter ducem Mediolanensem, & Dominum de Corrigio, tradit Castald. in tractat. de Imperator. quast. 110. cas. 330. imitatur enim Princeps ordinationem divinam, quando Majestatis suae particulas subditis concedendo, superioritatem tamen sibi reservat, ita ut quicquid sit in sua Republica, a se solo dependeat, & ad se solum referatur, Arnif. lib. 2. de iur. Majestat. cap. 2. num. 7. unde etiam nec jura admittunt, ut quispiam superioris obedientiae se subtrahat, prout etiam ad illum effectum omnem praescriptionem Doctores removere, ita ut ille, qui hoc facere ac obtinere praesumit, nulla

(E 4)

tem-

temporis antiquitate juvetur, & præscriptio circa jura superioritatis omnino cesset, *l. competit. 6. Cod. de præscript. 30. ann. cap. cum non liceat 12. ibique Abbas extr. de præscript. cap. placuit 8. §. porro 16. qu. 3. Abbas in cap. per venerabilem. col. fin. qui fil. sent legimus. Roman. consil. 371. n. 15. vers. dum autem queritur. Decius 307. n. 9. Ruin. consil. 69. col. pen. in fin. lib. 5. Paris. consil. 25. n. 19. lib. 4. idem consil. 25. n. 19. lib. 4. Purpurat. in l. 1. n. 40. ff. de offic. ejus, cui mand. jurisdicti. Jaf. consil. 208. col. 3. lib. 2.*

II X.

Superioritas inducit præsumptionem jurisdictionis, non domini; Montan. in *inst. de finib. regund. cap. 15. n. 12. Cravetta consil. 154. viso 5. n. 1.* ubi exemplo pascuorum hoc declarat, quæ non præsumuntur pertinere ad dominum loci, sed multo magis ad universitatem & homines subiectos, adde & Calcan. *consil. 34. n. 45. consil. 50. n. 3. Dec. consil. 550. juridicam. in princ. Welsemb. 2. consil. 62. n. 28.*

IX.

Superioritas censetur probata probatis subjectionis actibus. Abbas in *c. præterea. de testib. arg. l. si verò 12. §. si filiosam. 6. ff. mandat.*

X.

Superior Magistratus non tantum debet defendere inferiorum Magistratuum subditos, sed etiam Magistratum inferiorem punire. Brunnem. *ad l. 3. pr. C. de Canon. largit. titul.*

XI.

Legitimis heredibus deficientibus bona ad superiorem devolvuntur. Hinc in bona suorum officiatorum succedebat ab intestato præfectus prætorio. Et nunc Dominus Feudi succedit vassallo sine heredibus mortuo. Perez. *C. de Apparitor. præf. prætor. n. 4. 5.* Imò quivis Baro de mero Imperio investitus Jure Saxonico habet jus occupandi demortui sine herede bona. Brunnem. *C. eod. Col. 2.*

CAP. LXXXIII.
Superlativus.

Superlativa qualitas in paucis verificatur, Corn. *consil. 341. Quod dicta dos. in lit. n. vers. & sic non præsumitur. vol. 1. & consil. 181. Visis nonnullis. col. 8. in lit. q. vers. & licet soleat vulgariter dici. col. 2. ubi multos casus enumerat, in quibus ferè superlativa nunquam verificantur, add. & Pacian. 2. de probat. cap. 7. n. 26.*

CAP. LXXXIV.
Superveniens.

Axioma I.

Casus superveniens non nocet actui præcedenti, nisi actus adhuc sit imperfectus. Brunnem. *in l. 1. C. de Jure Fisci.*

II.

Causa superveniens immunitatis non tribuit exemptionem ob onere antea suscepto. *l. 5. §. 7. ff. de Jure Immun.*

III.

Causa superveniens iusta facit cessare privilegia, quæ rebus sic stantibus concessa intelliguntur. Perez. *C. de Excusat. mun. n. 15.*

IV.

Inidoneitas superveniens post officium depositum non præstat ab eo, qui pro officiali tenebatur. Perez. *C. de peric. Nominat. n. 5. Brunnem. ad l. 1. C. eod.*

CAP. LXXXV.
Suppletio.

Qui non supplevit cum potuit, noluisse credendus est, vide *supr. lit. N. cap. Noluisse.*

CAP. LXXXVI.
Supplicatio.

Axioma I.

Quodcumque juris est in Leuteratione, idem juris est in supplicatione. Quia etiam supplicatio perinde uti Leuteratio in aliquibus locis, v. gr. Ducatu Brunsvicensi ob quodvis gravamen concedi solet. Ita ergò supplicatio ad exemplum Leuterationis intra decendum debet interponi coram eodem iudice, alias sententiam non suspendit. *Conf. auth. quæ supplicatio. C. de præ. Imper. offer. l. un. de sentent. Præ. Prætor. Corpz. P. 1. Conf. l. 20. Defin. 25.*

CAP. LXXXVII.
Supplicium.

Axioma I.

Supplicium pro veritate melius est, quam pro adulatione beneficium, *can. nemo peritorem. 11. quest. 3.*

II.

Supplicio quem sententia destinavit, ei vox appellandi non denegatur, *can. non ita 2. q. 7.*

CAP. LXXXVIII.
Suspicio.

Axioma I.

Suspicio omnis potius repellenda quam approbanda, *can. oves. in fin. 6. q. 1. præsertim ea, quæ temeraria est, can. multi, in med. 2. qu. 1. & quæ ex adversariorum consensione surgit, quàm contemnendam esse docet cap. cunctis 11. q. 3.*

II.

Suspicio modica non debet animum sapientis immutare, *cap. ult. extr. de criminis falsi.*

III.

Suspicio probabilis recipit probationem in contrarium, *cap. presentium 7. quest. 1. nec ullus suspicionis arbitrio judicandus est, cap. primo 2. quest. 1. cum litigare sub iudice suspecto periculosum sit cap. cum inter 5. extr. de excepti. Quapropter suspectum qui iudicem putat, ei licet, antequam lis inchoetur, illum recusare, ut ad alium recurratur, *can. ult. §. pen. 3. qu. 5. idque ex eo, quod suspectus Iudex esse non possit, can. ult. in princ. 3. q. 5. c. secundo 41. extr. de appellat. adeo ut nec Papa tali causam ex certa scientia committat**